

گزیده خوانی نشریات دانشجویی

اجماع نشریات در انتقاد از دولت

فرهیختگان: ترم نخست سال تحصیلی در حال پایان است، اما همزمانی آن با روز دانشجویی باعث شده حال و هوای دانشگاه‌ها تغییر محسوسی پیدا کند تا باز هم شاهد حضور فعال دانشجویان باشیم. در این هفته نیز مانند روال گذشته به نشریات دانشجویی نگاهی انداخته‌ایم تا تصادای دانشجویان را این بار نه از تریبون‌های خاص بلکه از نشریاتی که در دانشگاه‌ها منتشر می‌شوند، بشنویم. بیشتر نشریات سعی کرده‌اند علاوه بر گرامیداشت روز دانشجویی به مسائل جامعه به عنوان دغدغه اصلی دانشجویان بپردازند؛ همچنان که در هفته‌های گذشته نگاه خود را به سمت معیشت و اقتصاد مردم که نماد آن گرانی بنزین است، بردند. در این بین برخی نشریات نیز سعی کرده‌اند تا روز دانشجویی و رسالت‌های آنان را به عنوان موضوع اصلی نشریه خود در این هفته قرار دهند. این هفته جمعی از نشریات تشکل‌های حامی دولت تیغ تند انتقادهای خود را به دلیل شیوه‌نامه جدید دانشجویی به سمت دولت نشانه گرفته‌اند. در ادامه به بررسی چند نشریه دانشجویی که در این هفته منتشر شده است، می‌پردازیم.

طرح مشترکی برای انتقاد به شیوه‌نامه انضباطی دانشجویی

روزهای پایانی هفته بود که جمعی از نشریات دانشجویی هیات موسس تشکل‌های اسلامی دانشجویان ایران (تادا) و حامیان دولت با انتشار طرح مشترکی در نشریات خود به شیوه‌نامه انضباطی دانشجویی جدیدی که از طرف وزارت‌های علوم و بهداشت ارائه شده است، انتقاد کردند. علاوه بر طرح چالشی این نشریه به عنوان «من دانشجوی، یک حماری را پیش روی دانشجو کشیده است، تیتراژ این نشریه با عنوان «من دانشجوی، یک حماری را پیش روی دانشجو کشیده است» است انتقاد تمام و کمال خود را به شیوه‌نامه انضباطی ارائه شده به طور واضح نشان دهد. سید کمالیان فرد، از انجمن اصلاح طلب دانشگاه علوم پزشکی شیراز در نوشته‌ای با عنوان «مرگ تدریجی یک رویا» به بیان مشکلات این آیین‌نامه پرداخته است. در بخشی از نوشته کمالیان آمده است: «متن شیوه‌نامه جدید، با داشتن ابهامات حقوقی بسیار و حذف و اضافه نامناسب چندین بند و تبصره قابل توجه، آشکارا سایه محدودیت را بر فردی که عنوان دانشجویی خود می‌گیرد، گسترش داده و بسیار بیشتر از قبل به حریم خصوصی او دست‌درازی کرده است، البته اگر بتوانیم پس از این تعریفی از حریم خصوصی برای این قشر ارائه دهیم. گویی عنوان دانشجویی برای این شخص به اتهامی تبدیل می‌شود که انجام بسیاری از اعمال ساده و روزمره هر شهروند

حرفی بزن، چیزی بگو

نشریه «دیده‌بان» در آخرین شماره خود تیتراژ «به عقب برنمی‌گردیم!!» را برای صفحه اول خود انتخاب کرده است. این نشریه دو صفحه‌ای که در دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی منتشر می‌شود دارای یک سرمقاله با عنوان «حرفی بزن، چیزی بگو» و یک مطلب با عنوان «نسل نوز انقلابی» است. سرمقاله این نشریه مانند سایر نشریات که در چند وقت اخیر به موضوع داغ بنزین و گرانی پرداخته‌اند، این موضوع را سوزناک‌تر از قبل قرار داده و نوشته است: «سه‌پیمه بندی بنزین و افزایش قیمت آن در هفته گذشته موجی از اعتراضات را به همراه داشت؛ موجی که در هیاهوی آن صرفاً باید التهاب را آرام می‌کرد. اما حال که اوضاع آرام‌تر شده، اوضاع دگرگون است. فرصت پرداختن به مسائل جدی‌تر است. در شرایط کنونی دو اتفاق خود را بیشتر نمایان می‌کند؛ اول کسانی که خود مسبب اوضاع بوده‌اند و حال از گل آلودی که در کشور ایجاد کرده‌اند باز هم می‌خواهند ماهی مقبولیت عمومی صید کنند، بی‌آنکه از صیدهای قبلی خود یعنی ایجاد ناامنی در کشور و سپهروری معیشتی مردم به واسطه انتخاب دولت بازدم، دوازدهم، ابراز ندامت کنند. مثلاً به اظهار فضل‌ها و انتقاداتی که اصلاح‌طلبان روانه دولت می‌کنند، بنگرید. انگار نه انگار که همین‌ها، دو سال پیش می‌گفتند «تا ۱۴۰۰ با روحانی»، می‌گفتند برای ایران تکرار می‌کنیم رای به روحانی را، همین‌ها بودند که برای جلب رای مردم به هر قیمتی می‌گفتند تضمین رای به روحانی ما هستیم! حالا مثلاً وجدان در دشان گرفته یا چی...!!»

در ادامه نوشته شده است: «دوم سوالاتی مهم: اول از همه اینکه چرا پس از سال‌ها سازوکار روشنی برای اعلام اعتراض در جامعه تعبیه نشده است که تا تقی به توفی می‌خورد اعتراض می‌شود بستر اغتشاش برای کاسبان داخلی و خارجی آن؟! یا آنکه دیگر بر همگان واضح و مبرهن است که نحوه اجرای افزایش قیمت بنزین مورد اعتراض همه کارشناسان حتی نزدیک به دولت و حتی وزرای دولت هم بوده و این کار از لحاظ کار کارشناسی مخدوش بوده. دیگر همگان مشکوکند که چطور ممکن است از صبح پنجشنبه نیروهای نظامی به خاطر تصمیم روز جمعه دولت آماده‌باش باشند اما روحانی بگوید از روز اجرا خبر نداشته‌ام. دیگر حتی وزیر هم به رئیس جمهور هشدار خطر آشوب در شرایط فعلی را داده و آتش آنقدر ششور بوده که ظریف هم لب به انتقاد گشوده است. پس چرا این طرح در این شرایط و به این نحو ناگهانی اجرا می‌شود؟ به راستی از این به‌هم‌ریختگی‌های اجتماعی که هشدارش قبل از سماع مبارک مسئولان رسیده، چه کسی سود می‌برد که باید با دست خودمان، خودمان را گرفتار کنیم؟! این نشریه با انتقاد از عدم صحبت رئیس‌جمهور با مردم می‌نویسد: «و از همه مهم‌تر اینکه چرا دولت و روحانی با مردم حرف نمی‌زنند و پاسخ این سوالات و چندین سوال اساسی از این دست را نمی‌دهند و به جای پاسخگویی سر شوخی با مردم باز کرده‌اند و بیشتر آنها را حرص می‌دهند!!»

چالش رای

نشریه دانشجویی «تپش» به صاحب‌امتیازی انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده دکتر شریعتی در ویژه‌نامه روز دانشجویی خود به موضوعاتی از جمله وضعیت اقتصادی کشور و کم‌کاری دولت در عرصه اقتصاد، ماجرای روز دانشجویی و برجام با عناوین «شگرد معاویه»، «رد سه قطره خون» و «کشف الاصرار علی‌مالا فرجام‌له» پرداخته است. سارا طلا در نوشته خود با عنوان «شگرد معاویه» به انتقاد از نحوه رای‌گیری دولت و کم‌کاری‌های آن پرداخته و نوشت: «در دورتر از همه این احساسات و دیدن شرمساری پدران و مردان جامعه، آن است که مسیبان این اوضاع با وعده بهتر کردن شرایط، آزادی و دموکراسی با رای همین مردم به مسند قدرت تکیه‌زندان. شاید آن زمان فکر نمی‌کردند وقتی حد اقل وعده‌های یک نامزد انتخاباتی، آزادی و دلار هزار تومانی است، بعد از انداختن رای‌شان در سبد قدرت او، به نان شب محتاج شوند.» این نویسنده با نیم‌نگاهی به وظیفه مردم در قبال انتخابات ریاست‌جمهوری گذشته نوشته

شفافیت، خواسته دانشجویان از مسئولان دانشگاه

این هفته اولین شماره از نشریه صنفی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی «سلام» در دانشگاه تهران منتشر شد. این نشریه که خود را مستقل معرفی کرده به موضوعات مختلفی از نگاه به ماجرای تاریخچه جنبش دانشجویی تا بررسی مسائل زنان پرداخته است. تیتراژ اولین شماره از این نشریه مربوط به یک موضوع صنفی با عنوان «اداره خوابگاه‌ها زیر ذره‌بین» چاپ شد. نگاهی به تاریخچه جنبش دانشجویی، زن و هویت‌یابی در ایران امروز و بررسی شیوه‌نامه آموزشی از جمله مطالبی بود که در این شماره از نشریه سلام منتشر شد. معین شاکری در مطلبی با عنوان «اداره خوابگاه‌ها زیر ذره‌بین» نوشته است: «شاید شمار افرادی که از وضعیت خوابگاه‌های دانشگاه تهران راضی هستند، به تعداد انگشتان یک دست هم نرسد. نمی‌شود پای صحبت دانشجویان ساکن خوابگاه‌ها (به‌خصوص خوابگاه‌های خارج از مجتمع کوی دانشگاه) بنشینید و از مشکلات و کمبودها برایتان بگویند. فضای کم، تراکم زیاد جمعیت ساکن در خوابگاه، کمبود تجهیزات داخل اتاق‌ها، کتابخانه‌ها و سالن‌های ورزشی، فقدان آسانسور یا خراب بودن آسانسورها، موجود در اکثر خوابگاه‌ها و محدودیت زمانی در رفت و آمد دانشجویان فقط بخشی از مشکلات خوابگاه‌های دانشگاه تهران است.»

در روزهای آخر آذر، دو هفته‌نامه سیاسی-فرهنگی انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه صنعتی شریف با نام «صدف» تیتراژ اصلی خود را «شما رئیس‌جمهور خوبی نبودید آقای روحانی» انتخاب کرده است. «ارباب وعده‌ها»، «دین در خدمت جامعه» و «بنزین و ماداراک ما بنزین» از دیگر عناوین این شماره از نشریه صدف بود. علی پرویزی، دانشجوی رشته مکانیک در مطلبی با عنوان «ارباب وعده‌ها» به موضوع شفافیت در وعده‌های انتخاباتی پرداخته است. او در این مطلب نوشته است: «در ایام انتخابات سال ۹۶ به مراتب شاهد این موضوع بودیم که نامزدان نسبت به وعده‌های انتخاباتی یکدیگر انتقاداتی مطرح می‌کردند. گروهی وعده‌های دیگری را ناممکن و غیرواقعی معرفی و گروه دیگر نامزدحاکم را به عدم تحقق وعده‌های دور پیشین متهم می‌کردند. در این میان بزرگ‌ترین قربانی روشن نبودن وعده‌ها، مخاطبان مناظرات هستند.» او در ادامه می‌نویسد: «برای تصویرسازی معایب روشن نبودن وعده‌های انتخاباتی و عدم صداقت در بیان آنها، هرچه می‌کردم راه‌کاری بهتر از اشاره به دولت مستقر و سرنوشته فعلی کشور پیدا نمی‌کردم. در تاریخ سیاسی بعد از انقلاب اگر نام محمدعلی رجایی به خدماتش، محمد خاتمی به خنده‌هایش، محمود احمدی‌نژاد به «اون... رولور بود» و اسحاق جهانگیری به دلارش گره خورده باشد، قطعاً نام حسن روحانی در ادبیات گفتگامی

شفافیت در وعده‌های انتخاباتی

شامل واژگانی مانند برجام، ناکارآمدی، عدم صداقت، فریب افکار عمومی و... بیش از هر چیز به وعده‌های پوچ و بی‌اساس «ش‌گره خورده است.» پرویزی با اشاره به فشار رسانه‌ها در زمان انتخابات وعده‌های اعلام شده در این زمان را باورپذیر دانسته و می‌نویسد: «در این فضا چه نقشه راهی بهتر از شعارهای ناسیونالیستی و پوپولیستی جواب می‌دهد؟ صحنه مناظرات به ساکن‌های مزایده‌فیلیم‌های سیمینایی شباهت پیدا می‌کند؛ یکی وعده‌پارانه ۱۰۰ هزار تومانی می‌دهد و دیگری ۲۰۰، یکی وعده ایجاد سالی ۵۰۰ هزار شغل جدید می‌دهد...» او با گشتن به دنبال راه‌حل می‌نویسد: «کشورهای مختلف در چند دهه اخیر با تعریف سازوکارهای شفافیت و ارزیابی وعده‌های انتخاباتی این مشکل را تا حد زیادی برطرف کرده‌اند. به این صورت که وعده‌های نامزدی مختلف مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و ثبت می‌شوند. با ایجاد یک سامانه برخط و عمومی و الزام قانونی نامزدها به ثبت وعده‌ها، شفافیت وعده‌های انتخاباتی اتفاق می‌افتد. به‌عنوان مثال برای این الزام قانونی می‌توان گفت که اگر نامزدی وعده‌های خود را ثبت نکند، حق شرکت در دوره‌های بعدی انتخابات را ندارد.» او در پایان مزایای این طرح را در منطقی‌تر شدن، قابل پیگیری بودن، ایجاد امکان ارزیابی و اجرایی‌تر شدن وعده‌ها می‌داند.

۳ باب برای ورود به انتخابات مجلس

نشریه «عینک‌دودی» به همت بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان منتشر شد. این نشریه در آخرین شماره خود به موضوعات مختلفی از قبیل بررسی بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی، تأثیر رسانه بر زنان، نقش سلبریتی‌ها در جامعه، ازدواج دانشجویی و دیگر مسائل فرهنگی و اجتماعی پرداخته است. مهدی میرزاخانی، دانشجوی رشته تغذیه در مطلبی با عنوان «بابی برای خانه ملت» به بررسی راهکارهایی برای داشتن مجلسی سازنده پرداخته و می‌نویسد: «در نزدیکی انتخابات خانه ملت، با‌های مختلفی برای انتخاب فرد شایسته مطرح می‌شود. باب خرد جمعی؛ نیازی به انتخاب افراد شایسته نمی‌بیند و می‌گوید حتی برای تصمیم‌گیری در مسائل عمومی و تخصصی می‌توان از خرد جمعی استفاده کرد، زیرا نظرات جمعی اگر در کنار هم قرار بگیرد مانند یک پازل عیب‌های هم را می‌پوشانند.» او ادامه می‌دهد: «باب دوقطبی؛ مربوط است به افرادی که دو گروه در جامعه تشکیل می‌دهند، بعد این گروه‌ها به جان یکدیگر می‌افتند و هر گروهی که بیشتر رقیبش را تخریب کند، به‌عنوان گروه شایسته معرفی می‌شود. امتیازی که این روش دارد این است که این گروه‌ها نظرات زیادی روی اعمال‌شان دارند و سعی می‌کنند بهانه به دست گروه مقابل ندهند، به همین منظور تلاش می‌شود بهترین فرد داخل گروه به‌عنوان کاندید معرفی شود. مشکل اصلی این است که تلاشی برای اصلاح خود و دیدن عیب‌های گروه نمی‌شود و دائماً تمرکز روی رقیب‌شان دارند و

